

Uvedení do Daru Žití v Boží Vůli

(z anglických přednášek Dereka Williamse přeložil P. Jan Mach)

1. Dar žití v Boží vůli

Toto je první část úvah o Daru Života v Boží Vůli a díky Božímu zázraku jej můžeme poznat, pokud mu věnujeme malou chvíli svého času.

S Boží pomocí začněme Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého Amen. Přijď Boží vůle, buď Slovem v mých slovech, naslouchej v mém naslouchání, modli se v mé modlitbě.

Nejprve tedy proberme Dar žití v Boží vůli. Lidé se ptají, co přesně je tento dar žití v Boží vůli? Vezměme si tedy na pomoc úryvek z r. 1918 z Luisina diáře. Luisa je italská mystička, která nám zprostředkovala konečné a plné učení o tomto daru a většinu informací, pokud ne všechny máme od ní.

„Vraťme se k bodu o žití v Boží Vůli. Bylo mi řečeno, že je to podobné stavu sjednocení s Bohem. Ale můj milovaný Ježíš, když ke mně přišel, tak mi řekl: Moje dcero, je velký rozdíl mezi žitím ve sjednocení se mnou a žitím v mé vůli. Když mi to řekl, podal mi ruku a řekl: Vstup do mé vůle na malou chvíli a spatříš ten obrovský rozdíl. Najednou jsem se objevila v Ježíšovi. Jako malý atom jsem plavala v jeho věčné vůli a přestože je tato věčná vůle jediný, jednoduchý akt, skutek, který obsahuje všechny skutky dohromady, minulé, přítomné i budoucí, tím že jsme měla účast na věčné vůli mohla jsem mít účast na tomto jediném, jednoduchém aktu, který obsahuje všechny akty, do té míry, do jaké je to možné zakusit stvořením. Měla jsem účast na skutcích, které ještě neexistují, ale musí se stát do konce věků a dokud Bůh bude Bohem pro ty, kteří jej milují, děkují mu a velebí ho. Nebyl žádný skutek, který by mi unikl. A já jsem uchopit lásku Otce, Syna a Ducha svatého a učinit jí svou vlastní, podobně jako David a darovat jí lidem, jako svou vlastní. Můj požehnaný Ježíš mi řekl: Viděla jsi, co to znamená žít v mé vůli? Je to jako rozplynutí se, vstoupení do sféry věčnosti. Proniknutí do všezahrnující sítě věčnosti, do nestvořené mysli a mít účast na všem, nakolik je to pro stvoření možné. V tomto všezahrnujícím Božím aktu jsem zakoušela radost, když jsem poznávala, že každý skutek na zemi může mít Boží hodnotu. To je to, co nenávidí ďábel na tomto Božím daru. Je to prodloužení sebe sama do každého jiného stvoření bez omezení, protože vůle, která oživuje jakékoliv stvoření je Boží vůle. Je to svatost dosud nepoznaná, kterou Ti nyní dávám poznat a nabízím Ti jí jako poslední ornament, nejkrásnější a nejzářivější mezi všemi jinými poklady svatosti. Je to koruna naplnění všech ostatních cest ke svatosti.“

Kniha nebes svazek 12

Bylo toho tady trochu víc, co bylo řečeno. Je to vstup do sféry věčnosti. To je klíčová myšlenka – **vstup do sféry věčnosti**. Tedy tvůj skutek, který je lidský, se nyní stává Božím aktem. Tak, jak pohyb mé ruky, úder mého srdce, má myšlenka. Když se rozhodnu, že chci opustit sebe a vstoupit do Božího světa, používám modlitbu, kterou Ježíš učil Luisu a kterou si za chvíli řekneme. Tak se mé skutky stávají Božími skutky. To znamená, že každý, můj skutek vykonaný pouze v mé vůli, je dokončený a ukončený, tak jako i hřích má stejný charakter. Pokud vykonám skutek v Boží Vůli stává se věčným, nekonečným a dokonalým skutkem, protože má účast na věčné, nekonečné a dokonalé vůli. Tyto všechny tři vlastnosti se stávají tou účinnou, operativní vůlí v mé duši. Buď se řídím svou lidskou vůlí, nebo vůlí Boží. Pokud jsem se pomodlil modlitbu, kterou Ježíš učil Luisu, pak se Boží Vůle stává tou účinnou vůlí ve mně, patří mě a činí si nároky řídit můj život ve mně. V Boží Vůli se lidský skutek transformuje do věčné, nekonečné a dokonalé hodnoty. Ty toužíš, Bůh koná. To je zlaté pravidlo. Ty po tom toužíš, Ježíš koná veškerou práci. Je to jednoduché. Nyní si to pojďme jednoduše vyzkoušet tím, že vyslovíme

jednoduchou krátkou modlitbu: **Ježíši, odevzdávám Ti malý kamínek své vůle výměnou za dar života v Tvé Boží Vůli.**

Jsou však nutné tyto předpoklady:

- Být katolický křesťan
- Chodit pravidelně ke svátosti smíření a přijímat eucharistií
- Vykonat zasvěcení Panně Marií
- Být ve stavu milosti posvěcující

Pokud je tento základ splněn, Ježíš Ti může jakoby zapůjčit tento dar na zkoušku. Když v něm budeš růst, můžeš tento dar díky Boží štědrosti obdržet natrvalo.

2. Vstup do Boží vůle

Pokračujeme dále v úvahách o Daru Žití v Boží Vůli. Jak vstoupit do Boží Vůle? Přečtěme si část Luisina deníku č.12 z 16. února 1921

„Když jsem uvažovala o svaté Boží Vůli, řekl mi můj sladký Ježíš: Má dcero, pro vstup do Mé Vůle není potřeba žádná cesta, ani dveře, ani klíč, protože Má Vůle je všude. Protéká člověku pod nohama, je vlevo, vpravo, nad jeho hlavou, prostě všude. Stvoření nemusí dělat nic jiného, než odstranit malý kamínek své vlastní vůle a nahradit jej Mou Vůli. Nemá sama žádnou účast na účincích, které Má Vůle přináší. Jsou to nové dveře do Mé Vůle. Ve skutečnosti malý kamínek zabraňuje proudit vodě z pobřeží a pokračovat někam dál, protože jí blokuje. Tak duše, když odstraní malý kamínek své vůle, umožní se okamžitě vnořit do Mě a Já do ní. Duše ve Mě nachází všechna má dobra, která jsou jí k dispozici. Sílu, světlo, pomoc, cokoli co žádá. To je důvod proč zde není žádná cesta, žádné dveře a žádný klíč, stačí jen chtít a všechno jí je dáno. Moje Vůle mění všechno a Já takové duši dávám vše, co jí schází a to jí činí podivuhodně svobodnou uprostřed nekonečných hranic Mé Vůle. Všechny námitky ctností, které zdůrazňují, jak mnoho je potřeba úsilí, jak mnoho bojů, jak mnoho dlouhých cest, spíš vyvolává úsměv. Jedno utrpení a malé násilí, jedno pokušení, jedno nečekané setkání vrací duši zase na začátek celé cesty.“

Toto je ten vstupní bod, ta startovní čára. Ježíši dávám ti malý oblázek mé vůle výměnou za dar Žití v Boží Vůli. Mohl by sis říct: Pane jo, i já chci teda takový dar. A to je klíč – touha. Ty toužíš po tomto daru a Ježíš dělá všechnu ostatní práci. Vzpomeň na předcházející úvahu, je to věčný způsob (modus) veškeré činnosti. To není způsob, kterého bych mohl dosáhnout svým vlastním úsilím. Musí mi být darován samotným Bohem, neboť je to Bůh, který ve mně pracuje. Je to mystický způsob života. Bůh pracuje ve mě a tak tu máme mystický život větší, než všechno ostatní mystické prožívání.

Ježíš Tě zve a touží, abys stejně jako Luisa takto s ním komunikoval. Je zde však nutný určitý základ. To znamená být ve stavu milosti, pravidelně přistupovat ke svátosti smíření a ke svatému přijímání, je nutné být katolíkem, pokřtěným apod. Je také potřeba se zasvětit Panně Marií. Jestliže ses dosud nikdy nezasvětil Panně Marií, najdi si zasvěcení Sv. Ludvíka Maria Grignona z Montfordu Panně Marií, královně Boží Vůle a zasvěť jí sám sebe. Žádné připomínky, žádné námitky, žádné odkládání, žádné debaty, nebo diskuze. Prostě to udělej. Jasně? Jednoduše se zasvěť Panně Marií. To je něco, co ti nabízí sám Bůh, nejlepší loterie všech loterií, poklad pokladů, největší dar, nejhlubší moudrost převyšující všechny ostatní vědy, svatost nad všechny ostatní svatosti. Prostě přijmi to, na co jsi nikdy ani nepomyslel. Tedy dar je darován skrze touhu. To je zlaté pravidlo. Ty toužíš po tomto daru a Ježíš to

činí. (Jan 15/5). Myslím, že to tak je. Nyní jsem si vzpomněl na jeden verš z Písma a osobně si to vždy připomínám. *Beze mě nemůžete dělat nic.* Jasně? To je velmi, velmi zdůrazněno v tomto velkém daru. Tedy my dáváme Ježíši malý kamínek naší vůle, výměnou za dar žití v Boží Vůli. V té chvíli dar proudí do tebe a tobě jsou otevřeny všechny Ježíšovy poklady, které jsou ti nyní k dispozici. To je důvod, proč to děláme, neboť získáváme: sílu, světlo, pomoc a vše co potřebujeme. Ježíš ti dává přístup ke zdrojům, které jsou pro tebe důležité. Klíčem na této cestě je skutečnost, že tady nejde o nějaké rychlé občerstvení, nějaký Fastfood. V jistém smyslu je to proto, že máme potřebu velmi rychle postupovat na naší duchovní cestě, což se může stát únavným. Ale můžeme kráčet i jiným způsobem, krůček za krůčkem, den za dnem. Domnívám se, že to je úchvatná cesta, že není důležité jak rychle po ní kráčíme. Ale jednoho dne se zastavíme a pohlédneme za sebe a najednou nás napadne: Ty jo, já jsem skutečně překonal věci, které mi v životě dělaly tak velké problémy a nyní nemám s nimi žádné potíže. Stále chci být na této cestě a žít tento způsob duchovního života. Tedy toto je váš vstupní bod. Máte se modlit tak, aby vaše modlitba byla tak častá v průběhu dne, jak je to jen možné. Pokud se vydáte na tuto cestu, pak se modlíte kdykoliv je to možné neustále obětování svého bohatství Ježíši, výměnou za Jeho Boží Vůli.

3. Přípravný akt

Přijď Boží Vůle, hovoř v mém hovoru, přijď a naslouchej v našem naslouchání. Nyní pojďme na třetí část – Přípravný akt. V Luisině deníčku z 27. května 1922. Každý skutek vykonaný v Mé Vůli, v Jeho Vůli je obrovský, kolik z nich se však nemůže uskutečnit. Luisa píše:

„Můj sladký Ježíš vstoupil do mého nitra a řekl mi: Moje dcero, je zde přípravný akt a přítomný akt. Přípravný akt je když duše na začátku každého dne zakotví svou vůli v Mé, rozhodne se a potvrdí, že chce žít a konat pouze v Mé Vůli. Svěří mi všechny své skutky a činí rozhodnutí nechat v sobě plynout Mou Vůli. Díky tomuto přípravnému aktu Mé Slunce vychází a Můj život tak může zdvojnásobovat všechny její skutky konáním jednoho jediného skutku v přítomné chvíli.“

Pojďme si to trochu vysvětlit. Probudíte se ráno a protože jste skutečně zbožní lidé, tak se posadíte na posteli v jedné ruce růženec a vedle sebe Písmo svaté. Vedle vás dosud sladce pospává váš manžel. Slunce v právě vychází, protože je krásné léto. Světlo na nočním stolku zůstalo svítit a vy jej nezhasínáte, aby jste neprobudili manžela. Do pokoje otevřeným oknem proniká ranní vánek. Cítíte se velmi dobře a začíná nový den. I kdyby to tak nebylo a byla ještě tma, přesto se můžete právě v této chvíli začít modlit. A jak?

Ježíši dávám Ti svou vůli výměnou za Tvou Boží Vůli. Nořím se do Tvé Vůle a zůstávám v Tvé Vůli Pane Ježíši ve všech skutcích dnešního dne: v mém vstávání, v mém umývání, v mém čištění zubů, v mém sprchování, v mé snídani, v mých rozhovorech, v mé práci, v mém cestování, v mém obědvání, v mé odpolední práci, v mých odpoledních rozhovorech, v mém návratu domů, v mém večerním čaji s mým manželem, nebo manželkou, s mými dětmi, nebo jen tak sám, až do svého uložení do postele.

Tak umístíme všechno do Boží Vůle. A můžeme to udělat ještě hlouběji.

Vkládám do Tvé vůle každou svou myšlenku, každý nádech a výdech, každé slovo, každou svou představu, každý úder svého srdce, to je důležité, proudění mé krve, což je také velmi důležité, svou paměť, svůj rozum a svou vůli. Všechno vkládám do Boží Vůle na začátku každého dne. Skutečně, toto můžeme dělat každý den a vše vkládat do Boží Vůle. Na konci dne můžeme říci: Pane vkládám do Tvé

Boží Vůle své usínání, svůj spánek a také mé sny. I to je velmi důležité, vložit všechny své sny do Boží Vůle.

Všechno, co vložíte do Boží Vůle se stává prostředkem vašeho růstu v Jeho Vůli. Je důležité být důslední a konat tento přípravný akt na začátku dne. Nořit se a ukotvovat ve Vůli Pána Ježíše.

Takto do Něj vstupujeme a učíme se v Něm přebývat. Zkusme se ve chvílce ticha nad tím zamyslet, ale ještě připomínám jednu věc. **Zlaté pravidlo!** *Ty takto toužíš a Ježíš to činí. Jestliže ty máš v srdci tuto touhu, Ježíš sám koná veškerou práci.* Kdykoliv se ráno probudíš a pomyslíš si „**Přípravný akt, právě teď**“ a uděláš ho hned, jak se probudíš, On sám to ihned začne konat. To, co mi velmi pomáhá, je mít nějaký svátý obrázek, přímo před sebou, když se ráno probouzím a vstávám. Pokud nemáte katolického manžela, či manželku mohlo by jim být nepříjemné mít před očima třeba obrázek Božího milosrdenství. Ale je třeba to zkusit. Nikdy nevíte, co se může v něm, nebo ní všechno uzdravit. Bohu Díky.

4. Přítomný akt

Nyní se podíváme na přítomný akt. Přijď Boží vůle, přijď a mluv v mém mluvení.

Přípravný akt, o kterém jsme mluvili v předešlé kapitole, může být zastíněn nebo zakryt lidským způsobem, vlastní vůlí. Přestože jsme udělali přípravný akt na začátku dne, může být zastíněn samolibostí, nedbalostí a jinými věcmi. Jsou jako mrak před sluncem, který omezuje paprsky světla dopadající na povrch země., když se člověk chce opalovat někde na zahradě, nebo na pláži. To může nastat velmi rychle, že najednou mrak zakryje slunce. Najednou se sníží teplota a potemní okolí. Podobně je dotěrná i lidská vůle, která zastíňuje tu Boží. Na druhou stranu přítomný akt, nemá nic společného s mrakem, právě naopak je to ctnost, která rozptyluje mraky, pokud tu nějaké jsou. A dokonce tvoří nová slunce, která vychází v mém životě a násobí všechno světlo a teplo. Tato nová slunce jsou mnohem krásnější, než ta dřívější. Přesto jsou oba tyto akty klíčové. Přípravný akt pomáhá disponovat a formovat plán pro přítomný akt. Přítomný akt zachovává a rozšiřuje plán toho přípravného.

Kniha nebes 14 z 27. května 1922

Pojďme se na to podívat prakticky. První ze všeho je nutné vypnout vše, co by mě mohlo rušit, jako autorádio, či televize. Ignorovat na chvíli počítač. Ztišit nebo vypnout svůj mobil a prostě si udělat určitý čas a prostor pro Boha trochu víc, než jsme dělali kdykoliv předtím. To je klíčová věc, protože jde o kontemplaci. Je to působení Ducha Svatého uvnitř tvé duše, který tě přináší do zcela nové doby, do éry posvěcení, do éry pokoje. Oběť, kterou přinášíš vypnutím svého mobilu a vstupem do ticha, oběť, kterou přinášíš vypnutím autorádia, se stávají velmi maličkými oběťmi, které děláš, když je srovnáš s nepochopitelným a neuvěřitelným požehnáním, které Bůh vkládá do tvého života.

Řídíš kupříkladu v tichu auto a modlíš se: Přijď Boží Vůle a řid' v mém řízení, přijď Boží Vůle a odbočuj v mém odbočování. Přijď Boží Vůle a buď vděčností v mé vděčnosti, buď požehnáním v mém požehnání řidičům, kteří jsou se mou na cestě. A pokud někdo udělá nějaký nebezpečný manévr, hned řeknu: Přijď Boží Vůle a modli se v mé modlitbě za tohoto sebevraha. Přijď Boží Vůle a buď zpomalením v mém zpomalení, brzdou v mém brzdění. Možná to zní bláznivě, dělat všechny tyto rozdílné věci a neustále vzývat Boží Vůli. Ty mraky jsou však rozptýleny a slunce jasně svítí na všechny tvé skutky v Boží Vůli. Tímto způsobem zachraňujete duše a jsem si jistý, že chcete pomáhat zachraňovat duše. Čistíte si zuby a modlíte se: Přijď Boží Vůle a očišťuj v mém očišťování. Vaření. Místo toho, abyste pustili rádio, televizi, nebo něco jiného, tak vařte v tichu. Přijď Boží Vůle a vař v mém vaření, krájej v mém krájení,

míchej v mém míchání. Možná Vám to připadá, že to bude skutečně těžká práce, ale chtěl bych Vám připomenout dvě věci.

1. Ty toužíš a Ježíš koná celou práci. Musíš toužit a Ježíš koná veškerou práci. To je ta první věc.
2. Duch Svatý je Pánem vnitřního života. Ty toužíš se modlit tyto modlitby v průběhu celého dne, tak aby Království Boží Vůle mohlo přijít. Když poznáš, že je to práce Ježíše a Ducha Svatého a ne tvoje vlastní práce, všechny věci půjdou mnohem snadněji. Možná si pomyslíš sám u sebe: Bože mám dělat ještě toto a tamto musím udělat. Ještě na toto nesmím zapomenout atd. Ne, takto to nedělej! Nemusíš si tyto věci pamatovat. Ježíš řekl apoštolům po třech a půl letech jejich učení: „*Pošlu Vám jiného přímluvce, On Vám připomene všechno, co jsem Vás učil.*“ Duch Svatý učí církve už 2000 let. Jsem si jistý, že může stejně intenzivně učit i nás, jak žít v Boží Vůli. Kdybys učil mě tak bys věděl, jak pomalu chápu. Proč bys tedy i ty nemohl projít touto školou s úspěchem.

Bůh buď veleben. Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého Amen.

5. Smysl těchto aktů

Ježíš chce hovořit, budeme hovořit s Ježíšem. Přijď Boží Vůle, přijď a hovoř v mém mluvení.

14. Září 1921 Kniha nebe svazek 13

Doufám, že je to správně. Smysl těchto aktů. Jaký je smysl všech těchto aktů, přípravných a přítomných?

„Pokaždé, když duše dělá tyto skutky v Boží Vůli, roste více a více ve svatosti. Pokračuje v mém obvyklém působení. Můj milovaný Ježíš přišel a řekl mi: „Má dcero, pokaždé, když duše koná své skutky v Mé Vůli, roste více a více přede mnou v moudrosti, dobrotě, síle a kráse. Pokud stále znovu sytí opakováním svých skutků v Mé Vůli obdrží mnoho dalších pokrmů moudrosti, dobroty apod. Duše tak roste skrze tyto pokrmy, kterými se sytí. To je důvod proč evangelium o Mě píše, podobně jako jsme v moudrosti před Bohem a lidmi jen v Bohu, tak bez Boha nikdo nemůže růst ani hynout. Můj růst byl pouze v Mé lidskosti v průběhu roků a znásoboval Mé skutky v Boží Vůli. Každý další skutek, který jsem vykonal, se stal dalším růstem v moudrosti Mého nebeského Otce.“

To je trochu zvláštní, protože v minulosti byl chápán růst ve svatosti jako růst ve ctnostech. Ale nyní to neznamena, že se zbavíme ctností. Nemůžeme kráčet v Boží Vůli, pokud nežijeme ctnostný život. A dokonce musíme žít život heroických ctností, abychom rostli v Boží Vůli. Ale pokud růst ve ctnostech potřebuje příležitosti, abych tyto ctnosti mohl praktikovat, jak Ježíš učí Luisu při jiné příležitosti. Jinými slovy: Jak mohu být trpělivý, když nemám příležitost trpělivost cvičit? Jak mohu růst v pokoře, když nemám žádnou možnost cvičit ctnost pokory? Ten řídicí a rozhodující článek je v našem nitru a čeká na tyto příležitosti. Ale vstupem do Boží Vůle a růstem ve svatosti této nové epochy, se může všechno ve mně stát příčinou mého růstu. Např. pohyb mé ruky, protože jsem jej i vše ostatní vložil do Boží Vůle. Mé mluvení, mé myšlení, moje údery srdce, mé proudění krve, dýchání, každá myšlenka, samozřejmě dobrá myšlenka, neboť ne všechny mé myšlenky jsou dobré. Všechno toto se stává příčinou růstu a násobení svatosti. Jak to může vytvářet růst ve svatosti, prostě tím, že to vše nabízím a vkládám do Boží Vůle. Když třeba já odcházím od Svátosti smíření, první věcí, kterou udělám je, že říkám: „*Ježíši vkládám sebe celého do Tvé Vůle. Ježíš chce klečet a konat pokání, tak já poklekám a činím pokání*

s Ježíšem. *Přijď Boží Vůle a čiň pokání v mém pokání*“. Tedy okamžitě, když dělám tyto skutky, nebo cokoliv jiného, chci je doslova vtlačit do Boží Vůle. A když dělám něco hloupě a během několika minut si to uvědomím, začnu okamžitě dělat nějakou dobrou, charitativní činnost. Nemohu někoho např. udeřit v Boží Vůli, nebo dělat podobné skutky. Takže jinak každý skutek, každý akt mohu dělat ve stavu posvěcující milosti a tak se stává příčinou růstu ve svatosti.

Tedy každý skutek, který právě konáme se opakuje a násobí v Jeho Vůli a o to tu jde. Například přípravný akt, který je prvním mým skutkem každého rána. Hned, jakmile učiníte tento akt, si třeba sednete do křesla a řeknete si: *Ježíš si chce dát trochu čaje, tak si musím dát trochu čaje s ním. K tomu si chce dát dvě čokoládové sušenky, tak si je dám s ním. Přijď Boží Vůle, pij v mém pití a jez v mém jezení. Ano. Přesně tak to prosím dělejte*. To je nejjednodušší, nejbezpečnější a nejzábavnější způsob. Ježíš se chce odpoledne dívat na zajímavý film, tak já se musím dívat odpoledne na tento zajímavý film s Ježíšem. Dělejte všechno v Boží Vůli, ale nesmíte dělat hříchy v Boží Vůli, to je ten rozdíl, neboť Ježíš Vám odejme tuto milost. Zkuste to dělat tímto způsobem, ale to, co chci ještě zdůraznit je velmi pozitivní. Přestože jsou ctnosti formou růstu ve svatosti, máme tu také nový způsob takového růstu, podle Luisina deníčku a tím je – růst ve svatosti v Boží Vůli. Pojďme tedy růst v Ježíši. Amen.

6. Vaše mise, pro kterou byste se měli rozhodnout a přijmout ji

Ježíš chce hovořit, tak hovořím s Ježíšem. *Přijď Boží Vůle, přijď a hovoř v mém mluvení, přemýšlej v mém přemýšlení*.

Když jsem dokončil minulou úvahu, podíval jsem se do svých záznamů a zjistil jsem, že mám ještě tři další otázky, které souvisí s Boží Vůlí. Tak je chci nyní objasnit dříve, než na ně zapomenou.

26. březen 1918

V každém dalším skutku, který duše dělá v Mé Vůli, přijímá novou Boží sílu, Boží moudrost, Boží lásku a Boží svatost. Zdůrazňuji „Boží“. To je klíčové slovo. *Zatímco přijímá tyto Boží kvality, zanechává za sebou ty pouze lidské. Nechává za sebou lidskou sílu, lidskou moudrost, lidskou lásku a lidskou dokonalost a roste v Božích kvalitách.*

Knihy nebe sv.12

Skutky zdokonalené v Mé Vůli, přinášejí v sobě stvořitelskou moc, která znamená novou spásu pro člověka. To je docela silné prohlášení. Sestupováním z nebe přinášejí veškeré požehnání na zemi, novou dobu (éru) a vítězství nad lidskou nepravostí. Rozmnožte tedy své činy v Boží Vůli, aby lidé mohli vidět, jak je důležité zpomalit náš život a věnovat pozornost tomu, co nás Ježíš chce naučit. Pozorujeme svět skrze novinky a zpravodajství a vidíme lidi kolem sebe v šílenství hříchu. A všechno, co musíme dělat je přípravný akt a přítomný akt. Najednou poznáváme že spása světa je v jistém smyslu vlastně v našich rukou. Ježíš nám prostě říká, abychom dělali tyto jednoduché věci každý den. To přináší požehnání z nebe. Mnohonásobné rozšíření Mé Vůle je novou účinnou formou zbraně, darem milosti. Takto Naše Vůle sestupuje na duše, které svádějí bitvu lásky mezi sebou. Mnoho duší, které dělají skutky v Boží Vůli, zcela mění plány Zlého, který je najednou přestává kontrolovat. Pojďme tedy budovat toto opevnění.

Další myšlenka z Knihy nebe svazek 12

Skutky v Boží Vůli přinášejí novou éru, nebo můžeme uvažovat o Království Neposkvrněného Srdce, které začne. Království Neposkvrněného Srdce Panny Marie jež nastane s érou pokoje a které nemůže

být poraženo se přibližuje. Ježíš říká, že tyto věci nenastanou, dokud nebude naplněn určitý počet těchto skutků. Musí se tedy naplnit předem určený počet skutků vykonaných v Boží Vůli. Ježíš zjevuje, že Bůh to už takto ustanovil. Je potřeba nastoupit do konání našich každodenních skutků v Boží Vůli. Je to otázka priorit naší každodenní existence.

Představme si tady dole je vše, co my konáme. Jezení, pití, oblékání, řízení. Hluboko pod tím je např. odpovídat na SMS v mobilu, nebo trávení času na počítači, sledování televize. To jsou naše běžné věci. Ale pokud tyto věci konáme v Boží Vůli, tak najednou vystřelí až nad střechu, nad nebe, nad oblaky. Zanechá za sebou Měsíc, Jupiter i Venuši, celý vesmír. Tak veliká je tato priorita, která proniká střechu domu. Je to každý skutek v Boží Vůli. To je hlavní priorita! Top priorita! Když se podřídíme této prioritě, uvědomíme si tu skutečnou důležitost. Bůh to dělá. Když se budu připravovat na setkání s královnou, jistě si vyčistím zuby, aby mi tam nezůstalo něco ze snídaně, to je prioritní věc, ne? Nebude mi smrdět z pusy. Pokud se mám setkat s Ježíšem, dělám své skutky v Boží Vůli, to je hlavní priorita. Je to náš prioritní způsob. Ujisti se, že to je nejdůležitější priorita tvého života. To je tvé poslání, pro které by ses měl rozhodnout a přijmout je: Dělat skutky v Boží Vůli. Amen.

7. Vnoření se do Boží Vůle (1)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého amen. Ježíš chce učit, tak budu učit s Ježíšem. Přijď Boží Vůle, hovoř v mém hovoření, naslouchej v mém naslouchání, dýchej v mém dýchání, pronikni každý tep mého srdce. Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

V této části bych vám chtěl vysvětlit v čem spočívá vnoření se do Boží Vůle. O tom vyučoval Ježíš Luisu 4. ledna 1925. Tyto věci, o kterých budu hovořit, pocházejí z doktorské práce P. Josefa Iannuzziho s názvem: ***Dar Žití v Boží Vůli ve spisech Luisy Piccarrey***. Polovina této knihy obsahuje citace Luisina deníku přeložené P. Iannuzzim. Je to tedy jeho překlad.

4.ledna 1925 svazek 17

Začala jsem se nořit s celým svým ubohým bytím do Nejvyšší Vůle a když jsem to dělala, zjistila jsem, že se nebe otevírá. Vystupovala jsem a setkávala se s celým nebeským dvorem a celé nebe mi přicházelo vstříc. A můj sladký Ježíš mi řekl: „Má dcero, vnoření se do Mé Vůle je nejslavnější čin, největší skutek a vůbec ten nejdůležitější v celém tvém životě. Vplynutím do Mé Vůle vstupuješ do věčného modu (režimu), přijímáš ho jako mystický polibek a přijímáš poklady požehnání, které jsou obsaženy v Mé Věčné Vůli. A navíc, když se duše noří do Naší Nejvyšší Vůle, celé nebe jí vychází vstříc a sdílí s ní veškeré požehnání a slávu, kterou oni vlastní. Andělé a svatí a samotné božství sdílí s takovou duší vše v poznání, že vše co sdílí je sdíleno v Boží Vůli, kde je vše v bezpečí. A co víc. Přijetím těchto požehnání, je duše mnohem více znásobuje skrze skutky v Boží Vůli. Když pak toto všechno zpět odevzdává nebi, dává Bohu dvojnásobnou úctu a slávu. Proto vplynutím do Mé Vůle uvádíš nebe i zemi do pohybu. To je nový svátek pro celé nebe.

Je to nejslavnostnější, největší a nejdůležitější akt tvého celého života. Abychom tyto věci mohli dělat, nepotřebujeme se k tomu obléknout do zcela nových šatů, jako to děláme, když jdeme na setkání s nějakým významným člověkem. Nemusíme dělat dlouhé cesty, nebo putovat velké vzdálenosti, nemusíme chytit letadlo, které by nás dopravilo do vzdálené země. Ani se nemusíme postit celé dny a týdny až dokonce. Můžeme jen jednoduše říci: „**Ježíši nořím se do Tvé Vůle a odevzdávám Ti každou svou myšlenku, každé mé slovo, každý můj dech, každý můj tep srdce a vše to vkládám do Tvé Boží Vůle**“. Jak je jednoduché! Jak je to jednoduché a prosté! Ježíš stále připomíná, že je to ten nejdůležitější skutek celého tvého života. Neboť co jiného dělá celá nebeská říše, co jiného dělá celé stvoření? Co

jiného je potřeba dělat pro spásu duší, než tento nejdůležitější skutek tvého života. Je to Ježíš, který nám říká: *Co myslíš, že je tou nejdůležitější věcí?* Nyní mě napadají odpovědi všech těch normálních, dnešních lidí, kteří říkají: Je skutečně důležité udělat tuto věc. To je velmi důležitá skutečnost. Je opravdu důležité to dokončit. Je skutečně důležité to udělat správně. Když nám toto lidé říkají, tak si pomyslíme: O Bože, je správné to udělat ještě lépe. Pak dostaneme strach, zda to všechno uhlídáme a myslíme si.: O Můj Bože doufám, že se nespletu. Doufám, že to neudělám špatně. Že zvládnu zorganizovat všechny tyto lidi, kteří přišli na večírek. Doufám, že udělám zkoušky v autoškole a nebudu je muset opakovat. Doufám, že zvládnu tento zápočet správně. Musím se snažit, abych neudělal žádnou chybu. Snad jsem zvládl matematiku správně a nedopustil jsem se chyby ve výpočtu. Je to pořád dokola a jsem neustále z těchto věcí vystresovaný. A při tom drtví většina těchto skutečností je naprosto nedůležitá. Když se někdy dívám na potřeby a úkoly, které musím řešit ve svém životě s odstupem týdne nebo dvou, tak si pomyslím: Zbytečné starosti, teď už to nemá skoro žádný význam.

Tedy vnoř se do Boží Vůle. Je to věčný akt a den, ve kterém vstupuješ do nebe. Tyto skutky vytváří cestu, která je tou nejlepší ze všech cest a vede tě přímo do nebe. Je to cesta tvé věčné slávy. Stačí jen říci: Ježíši, nořím se nyní do Tvé Vůle. Tento jediný a jednoduchý skutek, který jsi právě učinil je poklad v nebi na celou věčnost. Pokračování příště.

8. Vnoření se do Boží Vůle (2)

Tedy Vplynutí do Boží Vůle 2 část. Ve spisech Luisy Piccarrey 17 svazek z 6. října 1924. Není vůbec špatné citovat tyto úryvky, protože svět se v té době nacházel ve špatném stavu. Zapomněl jsem.

Ježíš chce učit, tak budu učit s Ježíšem. Příklad Boží Vůle, příjezd a hovoř v mém mluvení, příjezd a naslouchej v mém naslouchání. Vstupuji do Tvé Boží Vůle můj Pane Ježíši. Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. Amen. Vidíte, že Duch Svatý mi připomněl udělat přípravný akt. Jak je to dobré.

„Má dcero, jak krásné je vidět duši, která se noří do Mé Vůle! Když vplyne do Mé Vůle, stvořený tlukot srdce přijme své místo i život v nestvořeném tlukotu srdce.

Tedy můj tlukot srdce nachází své místo v tlukotu Božího Srdce.

a vytvoří tak jediný tlukot, dokonalý a společný – nově stvořený tlukot srdce. To je největší štěstí lidského srdce.

Pomysli na všechny tyto věci, které tě myslím mohou učinit šťastným. Ale to, co tě opravdu učiní šťastným je: Ježíši, já vstupuji se svým srdcem, do Tvého Srdce, aby naše srdce byly jako jedno.

To jsou údery srdce ve věčném tepu tvého Stvořitele. Moje Vůle způsobí tento vzlet a lidský tep se vnoří do středu svého Stvořitele.“

Jazyk tohoto úryvku je nádherný. Je to mimořádná zkušenost, kterou máme. Toto vše konáme ve víře a nemusíme přitom cítit žádný rozdíl, protože to konáme ve víře. V Listě Židům 11 se praví: Víra je pevné přesvědčení toho, co nevidíme. Tedy my věříme slovům, které Kristus zjevil Luise. Věříme těmto slovům a jednáme podle nich. Konáme je v modlitbě a přitom nemusíme cítit vůbec nic zvláštního, žádný rozdíl. Ale důvěřujeme, že se to děje a přináší to věčnou, nekonečnou a dokonalou milost pro celé stvoření viditelné i neviditelné. V minulosti, přítomnosti i budoucnosti. A vše, co máme dělat je vnořit svůj tep srdce do nestvořeného Tlukotu Srdce.

18. březen 1917 svazek 12

„Ať je váš život na Zemi kompletně vnořen do Mého. Nedělejte žádný čin, aniž byste ho nejprve nechali vstoupit do Mne; a pokaždé, když se do Mně takto vnoříte, vyleju na vás nové milosti a nové světlo a Já Sám se stanu ostražitým hlídačem vašeho srdce, abych udržel daleko od vás jakýkoli stín hříchu. Budu vás střežit jako své vlastní lidství a příkazu andělům, aby vás obklopili jako korunou, abyste byli chráněni před vším a před všemi.“

Nyní vám chci ukázat svou knihu. Knihu, ze které čtu. Podívejte se tady na ty podtržené linky. To je ten smysl, protože bych vám chtěl ukázat, jak často Ježíš říká, že On dělá tato věci. Neboť ty toužíš a Ježíš koná veškerou tuto práci. Tvůj úkol je ujistit se před tím, než cokoliv uděláš, jestli jsi to umístil do Krista. **Před konáním tohoto skutku vstupuji do Tebe Ježíši,** neboť On říká: Já vyleji na vás nové milosti, Já se stanu ostražitým hlídačem, Já vás budu střežit, Já příkazu andělům, aby byli kolem vás jako vaše koruna. Tedy my musíme udělat jednu jednoduchou věc: **Ježíš chce, abychom si dali šálek čaje a já vkládám tento skutek do Jeho Vůle. Ježíši, Ty si chceš sednout, odpočinout a natáhnout nohy, tak já hned vložím tyto skutky do Jeho Vůle.** Tedy, protože vkládáš všechny své skutky do Jeho Vůle, On tě bude střežit, On bude tvým ostražitým hlídačem, On do tebe vyleje nové milosti, prostě pokaždé, když děláme jakýkoliv skutek. Tedy vítejte v Nové době, v nové éře posvěcení v Království Boží Vůle. Kdo by si byl pomyslel, že se něco takového stane v průběhu našeho života! Kdo by si pomyslel, co nám Ježíš právě dává? Pohleďte lidi, vše co nám dává je tady na této jediné stránce. A všechny tyto stránky, jsou plné poselství o všech těchto zaslíbeních, které nám chce Ježíš darovat v nové době Království Boží Vůle. Nebojte se katastrof, které jsou ve světě. Nebojte se ničeho z toho. Zaměřte svou cestu do Boží Vůle a uvidíte Duše, které se budou obracet v takovém množství, že by je neodvezli kamiony. A to jenom díky vaší přímlově v Boží Vůli. Co k tomu dodat?

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku, nyní i vždycky a navěky věků. Amen.

Jakýkoliv svůj další krok vložte do Jeho Vůle. Ať je Bůh veleben.

9. Vnoření se do Boží Vůle (3)

Ježíš, chce hovořit, tak já budu hovořit s Ježíšem. Přijď Boží Vůle a hovoř v mém přednášení, přijď a naslouchej v mém naslouchání, tluč v tlukotu mého srdce, dýchej v mém dýchání. Ježíši, vkládám toto učení do Tvé Boží Vůle, aby tak přineslo dokonalým způsobem slávu Bohu Otci. Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Třetí pokračování o tomto vnoření se do Vůle Boží. Kniha 13 z 15. prosince 1921

"Dcero moje, přeuspořádej se ve Mně." A víš, jak se můžeš ve Mně přeuspořádat? Tím, že zcela ponoříš sebe sama do Mé Vůle."

Nyní si v této chvíli vezmu do ruky kříž. Používám jej vždy, když učím tak, jako nyní.

„Vnořením sebe sama do Mé Vůle se stává každý tvůj nádech i výdech, úder srdce i závan tvého dechu neustálým prostupováním do Mé Vůle.“

Podívejme se na úryvek z Písma svatého, který se týká této skutečnosti. Na chvílku vám zmizím z obrazovky. Tady to máme. Sk 17/25

„....vždyť je to On sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní.“

a ve verši 28 čteme:

„Neboť v Něm žijeme, pohybujeme se a jsme.“

Nyní se Písmo skutečně stává živým, když čteme o těchto skutečnostech. Vstupujeme do zcela nové hlubiny

„Stejně tak vstupuje řád mezi Stvořitele a stvoření, jež se tak znovu vrací k původu, ze kterého vyšlo.“

Takže se vracíte k vašemu původu, když to tak činíte. Vzpomeňme na Luisiny deničky, přestože má paměť není úplně dokonalá. Volání stvoření k návratu, to je ten smysl. To, co bylo stvořeno Bohem je voláno k návratu, k obrácení zpět ke svému původu. To vše se děje vnořením se do Boží Vůle. Vracíte se ke svému původu a řád je znovu ustanoven ve tvém životě a celém stvoření.

„Všechny věci jsou v dokonalém řádu, mají své čestné místo a jsou dokonalé, pokud se nevzdalují od původu, z něhož pocházejí. Jakmile se vzdalují od původu, vnáší to do všeho nepořádek, neúctu a nedokonalost.“

To je to, co vidíme ve světě v této době.

„Pouze činy provedené v Mé Vůli se znovuobnovují vzhledem ke svému původu.“

Pouze činy konané v Mé Vůli. Jen tyto! Jasně?

„Znovuobnovují se vzhledem ke svému původu, pro který byla duše stvořena, přijímají život ve Věčném způsobu Bytí a přinášejí svému Stvořiteli božské pocty a slávu Jeho Vlastní Vůle.“

Pokud tedy děláte nějaký skutek v Boží Vůli, např. jako já, když držím tento kříž v Jeho Vůli, vzdáváte tak Bohu dokonalou a věčnou slávu, což je vaše povinnost. Vy to tak konáte Jeho Vlastní Vůli, vracíte Mu Jeho Vlastní Vůli.

„Všechny ostatní činy zůstávají dole a čekají na poslední hodinu života, kdy každý z nich bude podroben vlastnímu soudu a bolesti, kterou si zaslouží. Neboť mimo Mou Vůli se neuskuteční žádný čin, ani dobrý, který by se dal nazvat čistým.“

Tak všechny skutky, které uděláme mimo Jeho Vůli, budou předmětem soudu, ale žádný skutek, který byl vykonán v Jeho Vůli nemůže být předmětem soudu, protože to je Jeho Vůle. To by soudil Svou Vlastní Vůli.

Kniha 12 z 18. dubna 1917

Tuto část mám velmi rád. Máme ještě chvíli času.

"Má dcero, když se vléváš do Mé Vůle a propojuješ se se Mou, utváří se ve tobě duchovní slunce. Když přemýšlíte, milujete, opravujete, nebo cokoliv děláte, vysíláte nové paprsky; a Moje Vůle, která tvoří základ těchto paprsků, z nich vytváří korunu, které vytváří toto slunce.“

Tedy pokaždé, když se noříte a propojujete s Boží Vůli, vytváříte duchovní slunce ve své duši. A vaši andělé tato slunce přinášejí Nejvyššímu Bohu pokaždé, když vytvoříte další. Tak se vaše duše stává naplněna těmito slunci, těmito hvězdami a stává se celým kosmem. A celý kosmos naplňující vaši duši je naplněn těmito nádhernými slunci.

A to vše proto, že řeknete: ***Ježíši, vkládám do Tvé Vůle každou svou myšlenku, každý svůj dech, každý svůj úder srdce.***

Ty toužíš a Ježíš dělá celou tuto práci!

10. Odevzdání se a Svoboda

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého Amen. Ježíš chce hovořit a já budu hovořit s Ježíšem. Přijď Boží Vůle, přijď a hovoř v mém hovoření. Ježíši vkládám celé toto učení do Tvé nejsvětější a Božské Vůle a odevzdávám je do Tvé Boží Vůle. Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého Amen.

Řekněme si něco o odevzdávání do Boží Vůle.

23. červen 1907 Kniha 8

„Má dcero, nejkrásnější skutek, který mě nejvíce potěší je opuštění své vůle. Opuštění do té míry, že člověk zapomíná na vlastní existenci a je zde jen Boží Vůle. Ačkoliv je lítost nad vlastními chybami dobrá a chvályhodná, neničí jeho vlastní bytí. Podívejme se na to z jiného pohledu. Kompletním opuštěním sebe do Mé Vůle ničí vlastní bytí a nutí člověka získat Boží Bytí. Proto, když se duše vzdává své vůle, mnohem více Mě ctí, protože Mi dává vše, co mohu od stvoření požadovat.“

Tak jak to tedy máme dělat? Je to tak jednoduché. Všechny tyto věci jsou velmi jednoduché. Nemysli na to, co přijde. Nemysli na to, co bylo. Důležitá je tato přítomná chvíle.

Ježíši opouštím kompletně sám sebe a vkládám se do Tvé Vůle. Prostě jen to takto v této chvíli udělat. Nepřemýšlej o všech těch věcech, které by ti mohly bránit udělat toto odevzdání. Prostě je udělej v této chvíli. Řekni si v duchu: Jak mohu potěšit Boha? Jak mohu nejlépe potěšit Boha? Mám se postit 40 dní o chlebu a vodě? Mám udělat 33- denní zasvěcení k Ranní Slávě? Ježíši, jak Tě mohu nejvíce potěšit? Mám vystoupit na nejvyšší horu a žít jako poustevník 10 let? (Neříkejte mé ženě, že jsem Vám to poradil já!) Pane, co mohu udělat, abych Tě nejdokonaleji potěšil? Obětovat sám sebe, bičovat se každý den? Modlit se růženec za růžencem?

Ne. Nejvíce potěšíte Ježíše tímto: **Ježíši opouštím sebe a vkládám se do Tvé Vůle.** To je přece tak jednoduché a Ježíš chce dát všechny tyto věci tobě člověče. Pamatujme! My toužíme a On dělá veškerou práci. Vše, co musím udělat je říci: **Ježíši chci kompletně opustit svou vůli a žít Tvou Vůli.** Kompletně zapomenout kdo já jsem. To znamená, že mé srdce je kompletně nastaveno na Tebe můj Pane a Spasiteli. To je to, co dělám přesně v této chvíli. Takto těšíte Boha víc, než jakýmkoliv jiným způsobem, když můžete ve svém životě, svou vůli a v jménu všech konat své opuštění sebe sama a vydat se cestou Pána Ježíše. Odevzdávám se Tvé Vůli. Tím nejvíce potěšíte Ježíše. Ještě bych vám chtěl říci jednu věc. Možná to budeme muset trochu časově přetáhnout, ale je to krátké.

Svoboda

8. Prosince 1923 – Svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie

Je zajímavé vidět Naší Paní, jako jediné stvoření, které je skutečně svobodné po celý svůj život. Je jediná, protože neměla žádný hřích.

„Budu moci učinit cokoliv, mohu dosáhnout kamkoliv, když duše nám dá svobodu v ní konat a nebude přerušovat naší práci svojí vlastní vůlí.“

Vím, možná jsme to dělali a děláme už léta, že říkáme naší Milované Matce malou modlitbu z modlitební knížky, nebo se modlíme přímo ze srdce, jako např. v Medjugorje a dáváme jí svobodu vstoupit do vašeho srdce a dělat, cokoliv bude chtít. Má celá rodina to takto dělá. Mé děti i má žena. Pojdme ale na moment vstoupit do ticha. Naše nebeská Matka nás žádá, aby mohla procházet našimi

srdci a darovat nám tuto svobodu dělat cokoli chceme a my jen zůstaňme nyní na pár minut v tichu. Tím začíná v jistém smyslu naše cesta v Boží Vůli, protože krátce na to jsme uvedeni do Boží Vůle.

Já budu pokračovat v řetězu těchto úvah.

„Kdy Nám duše dá svobodu konat a nepřerušuje naší práci svou vůlí – Ježíši ve Tvé Vůli a v jménu všech Ti dávám svobodu konat v mém životě cokoli, co Tě potěší.“

Jen se jednoduše takto modli. Nepřemýšlej o dalších souvislostech, neuvažuj o minulých, přítomných či budoucích věcech, jen se takto modli a buď přítomen v tomto aktuálním okamžiku, protože Bůh je vždy přítomen v tomto věčném momentu. Víte, že Sv. Augustin napsal, že Ježíš Kristu je ve věčném NYNÍ, ve věčné přítomnosti. Pokud to děláme v této chvíli bez myšlenek na budoucnost či minulost, tak to děláme v Jeho Vůli. Toto je právě skutek svobody a Ježíš může dělat cokoli. A co On chce dělat? On vám chce dát do vlastnictví Svou Boží Vůli. Chce rozšířit vaši duši tak, aby jste jednoho dne obdrželi toto vlastnění Boží Vůle. Aby jste dosáhli stavu Blahoslavenství. To je to, co bylo zjevené Luise, to je to, po čem On touží. On vám chce darovat věčnou slávu u sebe. To znamená všechny dobro.

Ježíši nořím se do Tvé Vůle a opouštím sebe sama ve Tvé Vůli a dávám Ti svobodu konat ve mně, cokoli budeš chtít.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

To je učení o svatých posledních časů. Jak žít v Boží Vůli. Jaký to nekonečný dar!

11. Boží Život

Ve jménu Otce, i Syna i Ducha Svatého Amen. Ježíš chce hovořit, tak já budu hovořit s Ježíšem. Přijď Boží Vůli, hovoř v mém hovoření, přemýšlej v mém přemýšlení. Pokračujeme dál.

Kniha 3 z 12. ledna 1900

Chtěl jsem uplatnit sám sebe v mnoha různých činnostech, aby člověk mohl být kompletně obnoven a zbožštěn a to dokonce i v těch nejpodřadnějších činnostech tím, že budou provedeny se Mnou, který jsem Bůh a člověk. Tak získaly všechny tyto skutky novou nádheru a staly se ohromujícím prostředkem Mého Božského Díla.

Pokračujeme dále.

Kniha 11 z 14. srpna 1912

Když jsem byl na zemi, copak se mé ruce nesnížily k opracování dřeva, zatloukání hřebíků a nepomáhaly mému pěstounovi Josefovi? Když jsem to konal, tak jsem těmito rukami a těmito prsty vytvářel duše a volal jiné duše zpět do života. Zbožštil jsem všechny lidské činy, učinil je svatými a každému z nich jsem daroval božské zásluhy.

Tedy každý maličký skutek, každý pohyb ruky, který záměrně dělám, je obrovský, protože jej dělám v Boží Vůli a tak se stává Božím Skutkem. Skutečně dokonce i ten nejmenší pohyb rukou se stává Božím. Moje sledování televize, mobilu, nebo počítače, když píšeme prsty na klávesnici, to všechno jsou Boží Skutky. Ježíš sám, kdy byl na zemi, zbožštil tyto skutky. A to z jediného důvodu. Aby vytvořil Boží verzi vašeho života. Nežijete Boží verzi, ale On jí vytvořil, abyste jí mohli žít s ním jako Adam před svým

pádem. On dokonale zbožštil váš život. Když vystoupil k Svému Otci, tak mu odevzdal všechno kromě Božího Života. Neboť Boží Život je v Kristu.

Tady to máme popsané.

Kniha 8 z 9. února 1908

Ježíš řekl Luise: Chci tě naučit tak, jak máš být se Mnou: nejprve musíš vstoupit do Mne, transformovat se ve Mně a vzít si to, co ve Mně najdeš.

Nezapomeňme na Zlaté Pravidlo! Ty toužíš, Ježíš dělá veškerou práci. Tedy vstoupíte do Něj, transformujete se v Něm a vezmete si co v Něm naleznete. A co v Něm naleznete? Váš Boží Život, ale nejen Váš. Vy si můžete vzít Boží Život kohokoliv od Adama po posledního člověka, který se narodí. Můžete učinit všechny tyto Boží Životy svým vlastním a v tomto Božím Životě se můžete modlit růženec, Korunku k Božímu Milosrdenství, přemýšlet na Bibli, číst si o Kristově utrpení. To znamená, že už se nemodlíte v sobě samých, ale modlíte se v Boží verzi života každého člověka od Adama po posledního člověka, který se narodí. A jaký to má smysl?

Jeden a nejdůležitější – **Slávu Boží**. Pamatujme, že smysl tohoto daru spočívá v oslavě Boha, kterou jsme povinni dávat Bohu jménem všeho lidského stvoření. To je naprosto jedinečné v historii a nebylo to dosažitelné pro žádného světce až do Luisy. Ježíš nám umožnil takto konat až v tomto čase. Je to něco, jako bychom vyčistili skutky všech lidských generací. Přicházíme nyní, na konci časů, abychom zaplnili prázdnotu, která vznikala v minulosti vůči Bohu. Prázdnotu vytvořenou nedostatkem slávy, která vznikala v minulosti v lidském pokolení vůči Bohu. Samozřejmě, abychom naplnili také prázdnotu našich duší a také všechny skutky svatých v nebi, nebo v očistci. Všech těch duší trpících v očistci i svatých, kteří už vstoupili do nebe a nemohli konat Boží Skutky. My můžeme konat Boží Skutky a naplnit jejich skutky v nebi. To skutečně můžeme dělat, protože my máme přístup k tomuto Božímu Životu všech.

Tak prostě začněme konat. Není důvod vyčkávat.

Ježíši vstupuji do Tebe a transformuji v Tebe. Přijímám Boží Život všech a s tímto Božím Životem všech lidí se modlím radostné tajemství růžence ke Slávě Boha Otce. Ať se stane Tvá Vůle. Amen.